

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes szám ára	6 kr.
Külföldre egy évre	8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közigazgatási, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos 1 garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr. s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr. díjért közöltnének.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelytől:

Csik-Szeredában:

Székely-Udvarhelytől:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

T. Nagy Imre szerkesztő lakásán.

Dr. Kádebó Ferencz szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyiltérek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Kézdi-szék, febr. 18.

Nagyratörő napjainkban nemzetünk jövő sorsának intőjei minden irányban kiterjesztik figyelmüket, hogy a jobb sorsra érdemes nemzet nyomoruságos életén, bajain segíthessenek. A magas kormánytól elkezdve le a megyei törvényhatóságokat és a községi szabályrendeleteket alkotó bizottságokig történnek és hoztatnak is bővön üdvös intézkedések, melyek a nép boldogítására, jóllétének emelésére irányulnak. Csak — oh! — ezen üdvös intézkedések végrehajtása sántikál, korunk nagyszabású törekvéseihez mérten nagyon, de nagyon siralmas és szánelmre méltó módon nyikorog. Látjuk, hogy népünk számban és erőben, tehát e nemzet legdrágább kincsében, részint a nagymérvű kivándorlás, részint a himlő és torokfájás (difteritis) rettenően veszélyessé vált tünetei miatt napról napra fogy, pusztul; látjuk, hogy mind a kivándorlás nagyságának ellensúlyozására, mind a közegészségügy s főképp a ragályos betegségek megakadályozása érdekében szigorú óvintézkedések lettek kibocsátva; s midőn ezeknek daczára a járvány az óvintézkedések alkalmazása és végrehajtása nélkül kiméletlenül szedi áldozatait: lehetetlen e kipusztulással fenyegetett nép, az utolsó örökösüktől is megfosztott szülők és családok nevében fel nem

kiáltanunk azon hideg közöny és hazafiatlan mulasztás fölött, mely szerint egyik-másik községben a kellő óvintézkedések a legnagyobb vesz idejében sem alkalmaztatnak. Hiába! itt emberről és nem marhavészről van szó!

Alig terjedt el a hír, hogy Moldvában marhavész ütött ki: az ismert zárlat elrendeltetett és szigorúan betartott; a himlő és torokfájás pedig, melyet a halottkém „ragályos”-nak jelez, egyik családból elragad egy szép reményű gyermeket, a más két gyermek ugyanazon bajban szenved, de azért itt zárlat nincs.

Hozhatnék fel még furcsább esetet a zárlat alkalmából; de úgy hiszem, soraim céljának megértésére ennyi elég lesz most.

Enemzet, e faj elleni merényletnek tekintem az ily alkalmából történt hivatali mulasztást azzal igazolni akarni, hogy „ugy is sokan vagyunk”.

Ezen felfogás helytelenségét a történelem és a különféle szapora népfajok közé beékelte székely nemzet statisztikája szomorúan igazolja. Nem is számítva a kivándorlás által fajunk számában keserűen észlelhető csökkenést, a roncsoló torokfájás és himlő okozta halálesetek száma az utóbbi években egy ezer lélekkel bíró községben rendszeren 15–20-szal múlja felül a szülöttek számát. Ez roppant áldozat akkor

midőn egy egészséges népnél az ellenkező aránynak kellene állania és áll is rendes óvintézkedések mellett.

Nemzetünk számának és erejének csökkenésével létünk van veszélyeztetve. Ezt pedig feladni, vagy rideg közönytől elősegíteni bűn lenne.

Nem lehet egyetlen egyén, kinek a társadalmi összhang kiegészítéséhez többé-kevésbé ki ne volna osztva szerepe és hozzá nem kellene munkálnia. Ha tehát minden honpolgár teljesítette hivatásával járó kötelességét, megtette mindazt, a mivel tartozik magának és a nemzetnek.

Felvidéki.

Országgyűlés. A képviselőház február 16-án a megyék háztartásáról szóló törvényjavaslatot rövid vita után, melyben főleg a függetlenségi párt vett részt, általánosságban és részleteiben elfogadta. E javaslat szerint minden egyes megye évenként állandóan meghatározott állami dotációban fog részesülni. A netalán ezután felmerülő árva- és gyámhatósági, valamint közigazgatási szükségletek fedezésére a megyék 3%, esetleg 5% megyei pótdót vehetnek ki. A javaslatához csatolt mellékletek szerint Háromszékmegye évenként 48.500 frttal fog az állampénztárból javadalmaztatni, Brassó 41.300, Csik 46.800, Udvarhely 40.300, Maros-Torda 54.600, N. Küküllő 51.600 frttal. Legtöbbet fog kapni Pest-Pilis-Solt és Kis-Kunmegye 170.000, Torontál 160.000, Bács-Bodrog 154.600, Bihar 135.900 s Krassó-Szörény 127.000 frtot,

legkevesebbet pedig Ugocsa 33.900, továbbá Turóc 34.200, Fogaras 39.800 s Kisküküllő 39.900 frtot.

Szathmáry György benyújtotta a közoktatási bizottság jelentését a középiskolákról és azok tanárainak képzéséről szóló törvényjavaslatot. Ugron Gábor e javaslatot az osztályokhoz kéri tárgyalás végett utasítani. E felett s a házszabályok felett élénk vita fejlődött. A miniszterek elleneztek Ugron javaslatát s a ház azt határozta, hogy a javaslat az osztályok mellőzésével a kinyomatás után tűzessék napirendre.

Igen fontos elvi határozatot hozott a ház továbbá Ugron Gábor mentelmi ügyében, kimondván, hogy a képviselők mentelmi jogának felfüggesztése csak egy és ugyanazon országgyűlés tartamára érvényes és hogy azon esetben, midőn a büntető per a következő országgyűlés idejére is kiterjed, az újból megválasztott képviselő mentelmi jogának felfüggesztése újból kérendő.

Hogy díjaztatnak a magyar munkások Amerikában?

A kassai keresked. és iparkamara kérelmét intézvén az északamerikai consulatusokhoz a magyar kivándorlókra nézve, a Pittsburgban (Pennsylvania) székelő konzulátus a következő érdekes adatokat tartalmazó átiratot intézte említett kamarához: A mennyire ezen konzulátus a helyzetet innét megítéli képes, a magyarországi kivándorlásnak indító okát kevésbé az Egyesült-Államokban a mezőgazdaságnál fizetett magasabb munkabérek képezik,

A „Székelyföld” tárczája.

A ki a más buzájába vágja a sarlóját.

— Elbeszélés. —

Hogyha látom, rózsám,
Könyveidet hullni!
Mégindul a szívem!

Irta Ch. Bauga.

I.

Diákos „kényelem”-mel butorozott, két szobájú hónapos lakásnak belső szobájában, a kopottságával egész történelmi korszakot képező diványra hátradőlve, komótos poszturában egy huszonnégy év körüli fiatal ember foglal helyet, kire az asztalán lézengő budai keserűvizes üvegek után bátran ráfoghathatjuk, hogy beteg. De hogy a tüdőgyulladás krízisében már túl van, azt meg onnan gyaníthatjuk, hogy szivarozik s hogy arcán a jó kedvnek elvitatlan vonásai fénylenek és tündökölnek.

Mi úgy gondoljuk, hogy ez a jó kedv összefüggésben van azon, még fel nem tört levéllel, a mit szinte már egy negyedórása a kezében tart.

— Sietnem kell! Ezek a hyenák nem nyughatnak... De nem értem: Vielgeldcieher mostanság különösen előzékeny kezd lenni; olyan szívélyes, mintha nem tudom már hány ezerig huzott volna be... De a Márk ur bugyellárisa éppen kapóra jön.

Aztán feltűri a levelet s mint a ki már tudja a tartalmát, előre is örvend neki.

„Kedves barátom!

Mondhatom-e: édes Lajosom?! ... Hogy kezdjem? mit írjak? Ön azt kívánta, hogy válaszoljak: odaadom-e a kezemet? De hát, Istenem, mondjam-e, hogy szeretem, hogy kimondhatatlanul szeretem önt?! Már az első látás alkalmával, a mint az utczán barátjával menni az ablakon át meglátám, szívem hangosan kezd dobogni és csak azt dobogá: Oh! beh boldog lennék, ha! ... Alig hogy a nyakukba nem ugrottam! ... És aztán, a mikor ön hozzánk kezdett járni! ... Szívemnek egyedüli vágya teljesült. Beh boldog vagyok! Oh, hányszor álmodtam önnel, ha tudná! Midőn a papától értesültem, hogy megkérte a kezemet: örömemben szinte hogy önhöz nem repültem. Ha szárnyaim lettek volna! ... Alig várom, hogy lássam!

Szívem az ön iránti édes szerelemmel van tele, tele, tele! ...

Édes epedéssel
boldog
Pepije.”

— Hm! De még sem hittem volna, hogy ennyire bolonduljon utánam. Nem merte mutatni... „Alig hogy a nyakukba nem ugrottam.” No hiszen, furcsa lett volna, az első emeletéről! „Szívem az ön iránti édes szerelemmel” ... Szép dolog! ... Bugyelláris, bugyelláris!! Ez a fő!

A Zavary boldog monológját ajtóköczögés szakítja meg.

— Lehet!

A köczögő belép.

— Alázatos szolgálja, kedves Zavary ur, igen örvendek —

— Jó napot kívánok, tisztelt Vielgeldcieher ur!

— S hát már jobban tetszik lenni, egészen jobban, édes Zavary ur?

— A mint láthatja, tisztelt Vielgeldcieher ur; de tessék helyet foglalni.

— Igen örvendek, köszönöm, igen örvendek.

Vielgeldcieher ur helyet foglal.

— Van önnek pénze, kedves Zavary ur?

— Egy garasom sincs, tisztelt Vielgeldcieher ur.

— Annál jobb, de nemde —

— Nem értem, tisztelt Vielgeldcieher ur.

— Mindjárt megérti, édes Zavary ur; de, nemde, szomjas ön? Hiszen a betegnek jót fog tenni egy csepp.

S be sem várva, hogy mit szól Zavary, Vielgeldcieher megrántja a csengettyűt s a nemsokára belépő házmesternének, ki Zavarynál takarítónő és mindenek, átad egy östöt azon utasítással, hogy valamelyik szomszéd borkereskedésből emeljen oda két nagy palack sashegyt.

— Ön nagyon feledékeny, kedves Zavary ur.

— A váltókat érte tán, tisztelt —
— Mentsen Isten! ... Ön azt ígérte,

midőn utóbb hitelezni szerencsém volt, hogy nemsokára lesz szerencsénk, de —

— Bocsanat, tisztelt Vielgeldcieher ur, de a mint láthatja, betegségem —

— Igen, látom, de aztán, ha egészen jobban lesz, nemde?

Az enyém lesz a szerencse.

— Betti már többször várta önt, édes Zavary ur, és érdeklődött az ön után... Igen fogunk örülni. Az én Bettim igen csinos leány. De nem szolgálhatok?

Zavary az oda nyujtott csomagból kihuz egy trabukót, aztán rágyujtanak mindketten.

— Igen fogunk örülni, édes Zavary ur.

— Az enyém lesz a szerencse, tisztelt Vielgeldcieher ur.

Közben megérkezik a sashegyi. Vielgeldcieher teletölt két poharat, aztán nagyot kocintnak s rá nagyot isznak. Vielgeldcieher oda nyujtja a jobbát Zavaryhoz s jól megrázza a kezét.

— Tehát lesz szerencsénk?

Zavary lekötölezőleg bókol.

— Az én Bettim csinos leány s takarékos gazdasszony, és —

— Oh, arról —

— És a ki öt nejeül választja —

— Bizonyosan boldog lesz vele.

— Bizonyosan boldog, arról meg vagyok győződve.

— És még meg is van ön győződve?

— Igen. Hát hogyne, kérem? Magam

mint inkább a gyárakban, bányákban és az építkezés alatt levő vasutaknál szerezhető munka nagyobb jövedelmezősége. A vasúti építkezések különösen roppant mérveket öltenek az Unió egyes államaiban, és sok ezer kivándorlónak adnak foglalkozást. A magyar kivándorlók főága ennél fogva az unió azon államai felé irányul, melyekben a legtöbb gyár és bányamű létezik és hol az említett vasutak épülnek, t. i. New-York, Pennsylvania államok és az Ohio keleti része felé. — Leginkább New-York, Pittsburg és Cleveland városok gyakorolják a legnagyobb vonzóerőt a magyar kivándorlókra, mert hiszen ezek majdnem mindegyike — a bányászok kivételével — oly szándékkal jön ide, hogy az előbb említett városok téglavetőiben, vagy az utóbb említettek vasgyáraiban munkára tegyen szert. Sokaknak sikerül ugyan az említett gyárakban alkalmazást nyerni, de valamennyi jövedéy számára nincsen hely; ezek kedvükre való munkát találnak a fentemlített vasúti építkezéseknél. Megjegyzendő, hogy az alább elsorolt munkabérek az élelmi szereknek itt divó áraival arányban állanak, melyek természetesen sokkal magasabbak, mint az Európában divók. A pénz-nemek alábbjegyzett átszámítása is nem gazdasági értelemben, de csak ad valorem veendő, a mennyiben egy dollár ezen országban gazdaságilag konvertálva, csak körülbelül egy osztrák értékű forint értékét képviseli. A gyárakban és a vasutaknál fizetett munkabérek a következők: 1. a téglagyárakban 2 dollár = 5 frt o. e. naponta; 2. a vasgyárakban 1.35 dollár = 2.50 dollár = 3 frt 37 kr — 6 frt 25 kr. naponta; 3. a vasutaknál 1.50—1.75 dollár = 3 forint 75 krajczár naponként. Miután ezen emberek életszükségeit egy minimumra redukálnak, miután egy hétre 2.25—3.50 dollárral beérik, ennél fogva azok, kikben az akarat megvan, azon kedvező helyzetben vannak, hogy aránylag rövid idő alatt tekintélyesebb pénzösszeget takaríthatnak meg, melynek tekintélyes részét haza küldik. Ez szől a közönséges magyar bevándorlóra. Ezeket és különösen a német-magyar bevándorlókat Pécs, Alsó- és Felső-Meczenzéről stb., az itteni kösznébánya-birtokosok minden más nemzetbelieknél többre becsülik és ezek ennél fogva könnyen szerezhetnek helyet és jó keresményt. Ugy látszik, hogy a nagymértvű magyarországi kivándorlás folyton tart; mindenesetre meglehetősen biztossággal feltételezhető, hogy ezen mozgalom nem csak muló leend, ámbár sokan, kik itt aránylag tekintélyes összeget takarítottak meg, hazájukba visszatértek.

K-Vásárhely, 1883. febr. 15.

A „Székely Nemzet“ 16-ik számában egy cikket olvastam, melyben „a“ név

is épen most foglalkozom a házasság gondolatával.

— Mit? Ön meg akar házasságot?

— Nos, hát miféle csodálkozni valót lát ön benne?

— Csodálkozni valót? ... De ni, tele vannak a poharak, kedves Zavary ur.

A poharak kiürülnek.

— Ellenkezőleg, kedves Zavary ur, nagyon is örvendek.

— A miként magam is.

— Igy hát egy csürben csépelünk, édes Zavary ur.

— Egy csürben?!

— Igen. Mindketten egyet akarunk és egyet gondolunk.

— Nem értem.

— Nem érti? Hát hogyne értené? Mindjárt megérti, édes Zavary ur.

De mielőtt megértene, a poharak újból telnek s újból kiürülnek, s a mint kiürülnek, Vielgeldcieher oda megy Zavaryhoz s előtte megállván, nagy bizalmassággal egy jó nagyot üt a vállára, ugyanakkor kiáltván:

— Brávó, kedves Zavary ur, brávó!

— De ezt sem értem, tisztelt Vielgeldcieher ur.

alatt valaki a somlyói megyeházát semináriummá alakíttatni, ohajtja; ugyane lap 24-ik számában „d“ névvel egy más cikket jelent meg, mely e tárgy körül hosszabban nyilvánítja nézetét. Miután nem vagyok szerencsés azon szép s buzgó lelki megyének birtokos tagja lehetni, a fenn említett tárgyban hirtelen szólni jogosultnak nem is érzem magamat. De van egy más észrevételem tisztelt „d“ ur cikére nézve, mit hallgatással mellőzni nem tudok; tetszett ugyanis „d“ cikkirő urnak az erdélyi róm. kath. statusgyűlést az általa maga kebeléből választott igazgató tanács uszályhordozójának nevezni; bocsásson meg tisztelt „d“ cikkirő ur, de erre kinyilvánítom, miszerint állítása nagyon téves, mert a róm. kath. statusgyűlés azon felül áll. Az igazgató tanács a statusgyűlés kifolyása; az igazgató tanácsot a statusgyűlés a maga kebeléből közbizalommal választja; azt teljesíti az a jelenben, mint a multban a volt főkörmányszéknél az úgynevezett catholica comissio osztálya; örököl a tanalap, a javak felett; ellátja az alapítványért folyamodók kérelmeit, azok felett határoz és minden eljárást a statusgyűlésnek; a számadásokat a jövedelmek kezeléséről bemutatja, mire a statusgyűlés helyeslését vagy jóvá nem hagyását minden tartózkodás nélkül megteszi. Tehát ez világosan bizonyítja, hogy a statusgyűlés az igazgató tanács felül áll. Ennél fogva egész szerényen, de teljes öntudattal s egész határozottan visszautasítom tisztelt „d“ cikkirő urnak „uszályhordozó“ nevezetét a magam részéről, valamint többi társaim jóváhagyása reményében.

Továbbá volt szerencsém mélyen tisztelt püspökünk ő excellenciája nagybecsű nevét is minden törvényes czim nélkül olvasni; bocsásson meg tisztelt „d“ cikkirő ur, de egész szerényen figyelmeztetni kívánom, hogy püspökünk ő méltósága mindnyájunknak főpásztora in sacris, apostoli koronás királyunk ő felsége valóságos belső titkos tanácsosa, országgyűlésünk felső házában méltó tagja s mint ilyennek, kötelességünk illő czimét mindig megadni; ezt kívánja azon tisztelet, melylyel azon magas állás iránt viseltetnünk kell, de megkivánja saját érdekünk is.

A mik a tisztelt cikkirő urnak valóságos méltó sérelmei lehetnek, azt hiszem, nem tévedek, ha figyelmeztetem arra nézve, hogy azon szép megyének, melyet az isteni gondviselés nemcsak tájszépségekkel, de nagyon buzgó lelki, nemes érzelmű honfiakkal is megáldott s honnan 3 esperesi kerületből hat világi képviselő jelenhet meg a statusgyűlésen, ezen megyének a jövő statusgyűlésen megjelenendő tagjait méltóztassék tisztelt cikkirő ur a sérelmek és kívánatok nyilvánításával megbizni, s legyen teljesen meggyőződve, quod jus-

tum et rectum, mi az igazsággal, joggal össze nem ütközik, részemről is támogatni, pártolni el nem mulasztom.

A kézdi-orbai esperesség egyik választott független világi képviselője.

Egy élvezetes estély.

A k-vásárhelyi közművelődési egyesület zeneszakosztálya f. évi febr. 17-én egy igen élvezetes estélyt rendezett. Városunk közművelődési egyesülete szép misiót volt hivatva teljesíteni, de a kicsinyes személyes ámbiciók a fennállhatást s a sikeres működést teljesen megölték. Egyik szakosztálya, t. i. a zeneszakosztály, átérzvéen hivatásának magasztosságát, kitartó szorgalom- és ügybuzgósággal továbbra is megmaradt azon a téren, melyre őt a köz-műveltség iránti érzelme szította. Ezen oda-adó buzgóságának következtében lépésről lépésre haladt ama cél felé, melyet maga elé tűzött. Szép jelét adta ezen haladásának a rendezett estélyen is az által, hogy minden előadott darabja köztetszésben részesült. Az előadott darabok fényesen igazolták továbbá azt is, hogy a tagokban megvan a zene iránti érzék, s ma már nem egy nagyobb szabású műdarab eljátszásában is kiváló technikai ügyességre tettek szert.

S hogy ily szép haladás mutatkozik a zeneszakosztályban, nem más érdeme, mint Zayzon Lázár művezető, ki nem kimélve fáradságot, mindent megtesz arra nézve, hogy a zeneszakosztály a tökélyesülés magas fokára emelkedjék. Az általa szerzett „n e g y e s“ kiűnő megoldást nyert, s az elfogulatlan bíráló elmondhatja, hogy Zayzon Lázár művezetőben megvannak mindazon kellékek, melyek őt a zene életében való jártasságban képesítik. Különben megkivánjuk jegyezni, hogy Zayzon Lázár ur minden humán czélú ügyben egyik fáradhatlan munkásnak van elismerve közönségünk előtt.

Az estély fényét emelte a tanítói dalkör is, mely összhangzatos darabjaival gyönyörködtette a hallgatóságot. E dalkörtől már megszoktuk mindig sikerült darabokat előadni hallani, s épen ezért leljék jutalmukat közönségünk teljes elismerésében.

Kassay F. Emma k. a. Tompának „Az öreg szolgál“ czimű költeményét teljes érzéssel szavalta.

A közönség elismerésének azzal adott kifejezést, hogy szavalónőt zajosan megéljenezte.

Dobay János felolvasása és Cseh Gyula soloéneke a közbejött betegség folytán elmaradt. Azonban a program e száma it némileg pótolandó, Molnár Józsiás énekelt egy népdal-egyveleget.

Közönségünk figyelemmel s örömmel hallgatja meg különösen a szép magyar

népdalokat mindig. S így a Molnár Józsiás által énekelt dalokat is közcsendben végig hallgatta; mert igazán szép lyrai hangjával magához tudta vonzani nemcsak a szép szemeket, hanem még a melegen érző szíveket is. Népdalai taps- és ujrázásban részesültek. Ugy sub rosa bátrak vagyunk Molnár urnak megszögni, hogy jövőre szíveskedjék, midőn egy másik testület vagy magános egyén a programban megjelölt funkciót végez, a hangos beszédétől őrizkedni, mert higgye meg kérem, ez zavarólag hat a közönségre és a működőkre egyaránt.

A nemes ifjúságnak talpa a vizketegség betegségébe esvén, a zeneszakosztály szíves volt az orvosi teendőket elvállalni s egy pár nótával gyógyító kenőcsöt alkalmazott a beteges tagra. Megindult egy kis bőjtös táncz, melynek csak az éjjel vetett véget. A kik távol maradtak ezen élvezetes estélyről, azok bánhatják.

Dalfly.

Levelezés.

Kovácsna, 1883. febr. 15.

Az orbai vereskereszt-főkegyelet a győri vízkárosultak segélyezésére f. évi január 30-án zágoni Bartha Ferenczné ur-hölgy háziasszonysága alatt ének-, zene-, szavalat-, felolvasás- és tánczozal összekötött fillérestélyt rendezett, mely kitűnően sikerült. Az estély sikerére nagy befolyással volt a házi asszony szíves vendégszeretete, barátságos modora és széleskörű ismeretsége, mástól a házi kisasszony, a bájos Gödri Ilon nyájas magatartása. Az estélyen közreműködtek: Izai Anna urhölgy, Dr. Barabás Sándor, Fiinta Géza, Csorja Ferenc és Vajna Mihály urak. A program minden egyes pontja kitűnően sikerült. Dr. Barabás Sándor urnak „A fogról“ tartott felolvasása, mint ismeretterjesztő és közhasznú olvasmány iránt nagy érdeklődést mutatott a közönség; az érdekesebb részletek fényképekkel voltak illusztrálva. Az orvosi tudomány mai színvonalának megfelelő szellemben irt s mindenki által érthető és könnyen felfogható modorban előadott munka a közönség zajos tapsát vivta ki. A programot Vajna Mihály ur jeles szavalata fejezte be egyelőre; mikor rázendült a lassu csárdás, igazán volt dolguk a program lejártáig türelmetlenkedő lábaknak.

Midőn a tánczó ifjúság elérte a kedélyesség netovábbját s már a szünet is beállt, Csorja Ferenc ur felolvasta ez alkalomra irt, „A kedély“ czimű sikerült munkáját. Reggeli öt óráig tartott a szó szoros értelmében fesztelen és jóízű mulatság.

A jelen voltak közül, a mennyire ismerettségem engedte, a következő hölgyek

— Ugyan, Zavary ur! Hiszen még egészséges a nagybátyja ...

— Nem rá célzok, tisztelt Vielgeldcieher ur. Nélküle, igen, nélküle ezereim és házaim fognak lenni és legtovább egy félév múlva ... Igen ...

— Ezeresei és házai! ... Haha! Nem értem, kedves Zavary ur. ... Azt hiszi tán, hogy még több bolondra is fog akadni? Hát kinek ment el az esze, hogy — a mikor a nagybátyja még olyan egészséges — ekkora rengeteg összegeket s plane házakat is hitelezzen?

— Hitelezni? Oh nem, tisztelt Vielgeldcieher ur. Másképp fogok én gazdag lenni; megházasodom, tisztelt Vielgeldcieher ur, igen, megházasodom.

— Vagy ugy? Brávó, kedves Zavary ur, brávó! Beh nagy kópé ön! ... Ime, tele vannak a poharak! ... Nagyszerű! Ön tehát kerülő utakon jár! No de így is jól van. Ej, ej, nagy ravasz ön, kedves Zavary ur ... Szolgálhatok egy szivarral? Tessék ... Nem két ezret, három ezret fogok adni, kedves Zavary ur, de ez aztán legyen elég!

— Nem kell, tisztelt Vielgeldcieher ur. (Polytatása következik).

geldcieher bevégezte, megszólal s csak annyit tud mondani:

— S aztán?!

— Hát ... kiadom a diplomáját.

— Csak?!

— Tűzbe teszem a váltóit.

— Csak?!

— Adok másfél ezret.

— Csak?!

— Két ezret adok.

— Csak?!

— „Csak, csak, csak!“ ... Hát ki és mi ön, kedves Zavary ur, hogy „csak, csak, csak“?

— Hogy ki és mi vagyok, hát azt ön tudja, tisztelt Vielgeldcieher ur. Nevem: Zavary Lajos; foglalkozásomat illetőleg, nemsokára ügyvéd leszek.

— Nemsokára ...

— Hanem egyet még nem tud, tisztelt Vielgeldcieher ur.

Vielgeldcieher ur kész füllé változni.

— Ön még nem ismeri az én jelenlegi anyagi körülményeim.

Vielgeldcieher ur mosolyogni kezd.

— Igen, a jelenlegit, mert annak ne-

vezhetem.

neveit jegyezhettem fel: Bartha Ferenczné, Dobay Jánosné, Gödri Ferenczné, Incze Györgyné, Vékás Lajosné, Deák Domokosné, Tornyai Lipótné, Finta Jánosné, Gazda Károlyné, Fekete Károlyné; Bartha Janka, Gödri Ilon, Deák Katika, Gazda Emma, Izai Anna, Deák Klárka, Kovács Mariska, Kovács Lujza, Bogdán Gizella, Vajna Ilon, Incze Zsuzsa, Vékás Ida, Gazda Berta, Bartha Vilma, Jancsó Károlyina stb.

Fenn nevezett egyletnek pénztára javára Tornyai Lipótné, Gazda Károlyné, barátsági Szonda Lászlóné és Deák Sámuelné s ifj. Deák Károlyné urhölgyek háziaszszonyjasa alatt rendezett estélyek kivétel nélkül igen kedélyesek voltak és jól sikerültek.

a.—a—

19.—1883. szám.

Gazdas. egyt.

Meghívó.

A „Csikmegyei gazdasági egyesület” gazdát választmányára f. évi február hó 28-ik napján délelőtt 9 órákor kezdődőleg Csik-Szeredában a szokott helyen ülést tart, melyre a választmány tagjait van szerencsem hazafias tisztelettel meghívni.

A gyűlés nevezetesebb tárgyai:

1. A vidéki gazdakörök részére kiadott utasítás tárgyalása.
2. A folyó évi költségvetés tárgyalása.
3. A szakszervezetek megalkotásáról készített javaslat előterjesztése.
4. A közgyűlés tárgysoroztatának megállapítása.
5. Folyó ügyek.

Csik-Szeredában, 1883. febr. 17.

Becze Antal,
az egyesület elnöke.

Mindenféle.

— **Azon t. olvasóinkat, kik főzetési díjaikkal még hátralekban vannak, tisztelettel kérjük azoknak f. évi márczius hó végéig leendő beküldésére.**

— **Ő felsége, a király,** márkosfalvi Barabás Miklós festőművészt 50 éves jubileuma alkalmából a III-ik oszt. vaskorona-renddel tüntette ki. Örvendünk a megérdemelt kitüntetésnek.

— **Azon szomorító hírt közlik velünk** a Tuszánról, hogy a községi lakosok közt mozgalom indult az iránt, hogy többet a görög egyházba térjenek át. A szomszéd községbeli görög keleti pap ugyanis egyenesen egyezett volna ki velük a kegyezés iránt s ez volna az oka az áttérésnek. E hírek több okból kénytelenek vigyunk teljes hitelt nem adni; mert nem hisszük, hogy Tuszán olyan nyomaszt volna a kegyeztetők sorsa, hogy az előmenekülőik kellene; mert sokkal értelmesebb és műveltebb embernek ismerjük a tusznádi plebánust, higység fel tudónk tenni, hogy az ő hívei más vallás kebelébe kívánczognának, és mert sokkal igazabb szívósságot teszünk fel a tusznádi székegyekről nemzetiségük iránt, mintsem feltehetnők róluk, hogy vallásukkal nemzetiségüket is feláldoznák. Ezen híre és sok más indokból is nem akarjuk hinni. Ha magát a vallásváltoztatást nem is tartanók nagy veszedelemnek, akkor ezt annak kellene tartanunk; mert ismeretes körülmény az nálunk, hogy a görög vilást követő székegyek ex offio nem tartják magukat székegyeknek. Ezen oldalról fogva fel pedig a dolgot, a vallásváltoztatás igen nagy csapás volna nemzetiségünkre. A hír megegyezését várjuk.

— **Furfangos család.** A napokban beállt a k. vásárhelyi postahivatalhoz egy Hersch Sámuel nevezetű polányi zraelita és 24 frt postai utánvéttel melletti egy levelet ad fel gr. M. B.-né ő méltóságához. A levél borítékán, kívül, fel volt írva, hogy bban váltó van s a 24 frt utánvételi összeg ezért jár. A postahivatal előtt gyanús volt, hogy egy oly nyomorult külsejű ember, mint Hersch uram, váltó-összeköttetésben álljon egy oly magasrangú urhölgygel, mint gr. M.-né; azonban, miután a szüksége külső formali-

tások meg lettek tartva, a különös levél rendeltetési helyére lett küldve. Másnap aztán minden világos lett. A grófné megkapta a levelet, melyben azonban semminemű váltó nem volt, hanem egy alázatos instanczia Hersch uram részéről, melyben előadja, hogy családjával együtt nagy nyomorban van s a nemes grófnő ismert nagylelkűségéhez folyamodik, hogy 24 frrtal felsegélje. A grófné már kifizette volt az utánvételi összeget, azonban felkérte a postahivatalt, hogy ezen esetet jelentse be a postaigazgatóságnak s azutánvételi összeget mindaddig tartsa vissza, míg a megindítandó bünygyi vizsgálat a családot ki nem deríti.

— **Hajnód Anikó.** Egyik közelebbi számunkban a Budapesti Hírlap után írtuk, hogy József főherceg Csik-Szeredából fogadják fogadni s egyuttal írtuk, hogy innen Hajnód Anikó Rancz Lőrinczné van ilyenül kiszemelve, ki maga azonban a dolgról mitsem tudván, tudakozó levelet intézett József főherceghez. A levélnek lett is fogadtatja. Dr. Engel marosvásárhelyi honvéd törzsorvos, József főhercegtől jött megbízás folytán, f. hó 18-án táviratot intézett Dr. Molnár csikmegyei h. főorvoshoz, melyben Hajnód Anikó egészséges voltáról tudakozódik és más szükséges felvilágosításokat kér. Dr. Molnár a kívánt felvilágosításokat azonnal meg is küldötte az ügyes menyecskéről. Még megérjük, hogy komoly vége lesz a tréfás hírnek.

— **Meglepo rendőri elővigyázat.** Történt, hogy a kézdivásárhelyi rendőrkapitány hivatalos órán kívül fáradalmi kipihenésére egy vendéglőbe betért. Alig hogy hivatalos gondjait ottan némileg felejtette, már egy most kézbesített távirat újra hivatalos komolyságra ejtette. A mint tehát a távsürgöny teljesítése körül elmélyedt volna, hát betoppan egy utas. A rendőrkapitány hivatalból körül néz s nagy örömiére látja, hogy a távirat szerint gyanús személy szállást keres. Azonnal letartóztatta és ingyen szállás rendeltetett neki. Valóban meglepo szerencsére részesül némelykor rendőrségünk, jóra való ötletei és a miatt, hogy mindig ott bolyong, hol baj van.

— **Vakmerő orgyilkos.** Rancz Imre csikszentmihályi jó módu földműves f. hó 19-én délután a községi előjáróság gyűlésén volt, onnan hazajöven, vacsora után lefeküdt. Éjteltájában a kutyái felette ugattak. Kinézett az ajtón s hát egy ember az istálló ajtaját kinyitotta s ott mozog az istálló előtt. Hozzá kiáltott, de az nem futamodott meg. Ekkor fejszét fogott a karjára s kiindult az istálló felé. Leánya is követte az öreget. Mire az istálló elé ért volna, a gyanús ember hátra osont az istálló hátához. Rancz követte. Mialatt az istállót így megkerülték volna, egyszerre két lövés dördült el. A leány erre lármát csapott; a szomszédokhoz futott s azokat felkeltvén, mire vissza jöttek, Rancz Imre halott volt. A gyilkos két helyen lőtte át mellét s épen szíven találta, ezenkívül egy mély fejszevágással egész mellét összezúzta. Vágott sérítéssel lett meglőve, még pedig oly közelről, hogy a mellén belőtt töltésnek fojtását, valamint a séréteket a hátbőr alól szedték ki a bonczoló orvosok. A gyilkosnak alkalmasint nem tolvaj-szándéka volt s az istálló ajtajában csak azért ólálkodott, hogy Ranczot kicsalhassa. A vizsgálat foly.

— **K. szentléleki Kovács István** községi képviselő és jó módu gazdaember a múlt hét egyik napján pityókás-fővel hazamenvén, 3 éves kis gyermekét maga mellé vevé az ágyba. Álmában ráfeküdt gyermekére és azt agyon nyomta.

— **Mükedvelői szini előadás N. Borosnyón.** Társadalmi életünk rohamos fejlődéséről tesz tanubizonyságot a N. Borosnyón f. hó 10-én rendezett mükedvelői szini előadás. A mai deficités világban — írja levelezünk — nagy dolog oly merész vállalatba bocsátkozni, minőbe a n. borosnyói mükedvelők bocsátkoztak, már annyival is inkább, mert kezdő mükedvelőkkel szemben a nagy közönség tulszigorú szokott lenni az ítéletek meghozatalában, és sem

szellemi, sem anyagi tekintetben nem igen szokta pártolni. Kivételesen élénk érdeklődést mutatott a nagy közönség a jelzett mükedvelői szini előadás iránt és a hozzá fűzött reményekben nem is csalatkozott, mert mükedvelőktől s különösen kiknek a kezdet nehézségeivel is küzdeni kellett, többet várni teljes lehetetlenség. „A kintornás család” című népszínművet adták elő egész szabotossággal. A szereplők közül kivétel nélkül mindenik honn találta magát. Dr. Barabás Albertné urhölgy oly odaadással és hatással játszott a nehéz szerepét, hogy még nagyobb szinpadon is megjárta volna. Nagy Imre urnak játéka és egy pár jó dala szintén hatásos volt; szép iskolázott hangja van, hanem a zene-kíséret sok kívánni valót hagyott fenn. A szinpad jól nézett ki s a darab betanulására oly gondot fordítottak, hogy a mű kekeddségéből semmi sem hagyatott el s szóval a szabatos, összevágó játék által a mű teljes kidomborodást nyert. Az előadást táncmulatság követte, mely egész jóízűen töltött volna ki, azonban a szini előadásoknál szokásos vegyes közönség egy kissé fessélyezte a mulatságot; hanem azért még is csak jó mulatság volt. Hogy a négyeseket hány pár tánczolta, legfennebb mérnöki tudomány igénybevételével kalkulálhatta volna ki az ember helyesen, hanem úgy hozzávetőleg 120 pár lehetett minimum. Az oldalgombolókkal való megtiszteltetés nem tartozott épen a ritkaságok közé, de azért a szenvedélyek nem csillapodtak; egyre hangzottak a „hogyan volt?” „három a táncz” stb. jelszók s kivilágos kíváradtig tartott a pompás mulatság.

— **Egy nő, ki férjét lámpással kereseti.** K. Szentléleken történt. A napokban egy délután egy uri ember, ki a társaságoknak közkedveltségü bonvivántja, eltávozott hazulról, azt mondván nejének, hogy: „A fűzesbe megyek fűzet vágatni”. Várja a nő este 11 óráig, de hiába, a férj nem jön. Végre megúván a várakozást, lámpát vesz elő s a szolgát azzal az utasítással küldi ki a rétre, hogy nézze meg, vajjon a szeretetre méltó férj nem sülyedt-e el az ott levő posványban. A mint a végén kiderült, a nő nem annyira férjét feltette az elvesztéstől, mint a nála lévő arany dáma óráját és lánczát. Ilyen is ez a modern nő emancipáció

— **Eredeti székegy szokás.** Érdekes menyegző volt közelebből Kovácsné — írja levelezünk; ámbár a székegyek szokásairól minden székegy sokat tud, de menyenyiben én ezen furcsa szokásokat még nem láttam s nem is tudtam, nemcsak meglepett, de röviden czélszerűnek találtam fel is jegyezni. A lakodalmi menet egy a legényes, mint leányos háztól egy időben, de különböző irányu uton történik. Fölvirágozott lovak, zöldágas szekér, kurjongatás, muzsikaszó kíséretében megérkeznek a templom előtti térre, hol a násznagy vezetése alatti cifra kulacos legények mindenkit kínálnak mézes pálinkával vagy borral s egy kis kalácsccsal. Milyen jól áll a székegynek a kulacs, de hát mily jóízűen iszik! igazán gusztust kap az ember. Esketés után a templomban a legény és leány részéről is egy pár jó futó fiatal neki iramodik a menyasszonynak; a melyik hamarabb megöleli, az a nyertes; de ez az ölelés nemcsak formalitás, mert biz a menyasszony felett még össze is vesznek, tehát jól meg kell fogni a menyasszonyt, nehogy a másik párt elrabolja. Ez alkalommal a leány részéről futó lett nyertes s így ámbár már megesküdtek volt, de azért a vőlegény nem vihette magával a leányt. Ebéd a leányos háznál volt. Délután kipakkolták a leány stafirungját és négy-ökrös fogaton a legény házába szállították. Minden szekéren fennállva egy jó kötési székegy asszony ügyelt és figyelt, nehogy valami elvesszen a parafernumból; mindegyik mézes pálinkát és kalácsot tartott a kezében, a szoknya zsebében meg pénz is volt. A hol hid van, úgy megáll mind a négy ökör, mint a tő; ez azt akarná jelképezni, hogy sok mindent viszen a leány parafernumba; s a míg mézes pálinkával

s pénzzel meg nem váltják, egy toppot se mennek az ökrök, pedig ők is tisztességesen vannak honorálva; mindeniknek a szarva kürtös kalácsccsal és faolajos kendővel van ellátva, mely persze a tulajdonost illeti. Aztán, ha már a parafernumot elhelyezték a legény házában, megindul a sütkérezés, és elmennek a leány után, illetve tudatják a vőlegénynel, hogy rendben van minden, hozhatja bátran az új asszonyt. Ekkor elindulnak iszonyu zajjal és nagy vigalommal, elviszik a menyasszonyt, s csapnak egy hét világra szóló dárídót. Különben már azért is szükségesnek tartottam megjegyezni ezen szokásokat, melyeket magam is eléggé respektálok, hogy az ezekkel ellentétben levő durrogtatásra és lövöldözésre is egy pár megjegyzést tehessek. Itt is volt alkalmunk tapasztalni, hogy a sok durrogtatás mily rémületes hozza a nem lakodalmi menethez tartozó, helylyel-közzel megállított vidéki lovakat, melyek bizony nem veszik tréfára a dolgot s eszeveszetten megiramodnak céltalanul. Aztán ha valami szerencsétlenség történik, ki felelős arról?

— **A legújabb találmányok ismertetése** a „Gazdasági Mérnök” című mezőgazdasági és műszaki hetilap ez évben külön rovatot nyitott, melyben már eddig is igen számos bel- és külföldi találmány leírása és szakszerű rajza volt közölve. Cikkei szintén kiváló szakismerettel, a hazai viszonyoknak és a gyakorlat igényeinek megfelelőleg vannak gondosan megválasztva, minek bizonyítékául csak a következő fontosabb cikkeire kell utalnunk: Az ekéről és ekeversenyekről (számos ábrával) Lázár L.-től. A marhatenyésztés Amerikában. A gazdák Mekkája Dr. Rodiczky Jenőtől. Az ugarolásról Sissoovich Károlytól. A gőzkazánok megvizsgálásáról. A csendes tenger partjáról (Eredeti tudósítás Amerikából) Dr. Rosenspitz Sándortól. A phylloxera és annak elterjedése Franciaországban (számos ábrával). Sínvágó fűrés (1. ábr.) A szállítható telefon alkalmazása vízi utakon és járműveken (2. ábr.) A völgyzárlatokról. A magyar nemzeti Pantheon (2 nagy kép.) Az osztrák szabadalmi jog módosításához. A cognac-gyártásról. Új vízjogi törvényjavaslat Franciaországban. A repáczukor-gyártás Oroszországban. Amerika termése 1882-ben. Új kotrógép (1. ábr.) A belga Bánság Dr. Rodiczky J.-től. A mississippi folyam szabályozása. Csőlőpök lesülyesztése víznyomás által (1. ábr.) A tejgazdaság statisztikája. Haladások a gőzhajó-kazánok és gépek szerkesztésében. A császári alapítványi épület Bécsben (nagy képpel). A földmívelő osztály helyzetének javításához. A gazdasági és ipari termények mesterséges szárítása. Az amerikai disznózsír. Egy mintaszerű haltenyésztő telep (3 ábrával). A budapesti dalműház építése. A talajviszonyok földtani felvétele és annak jelentősége gazdasági, műszaki és közegészségi szempontból. Adatok Amerika gazdasági, ipari és kulturális fejlődéséhez. (A Gazdasági Mérnök saját levelezőjétől). Dr. Rosenspitz Sándortól. A vér, mint tápszer. stb. A Gazdasági Mérnök megjelenik minden héten, 12 nagy oldalon, feltűnő díszesen kiállítva, képekkel és szakszerű rajzokkal gazdagon illusztrálva. Szerkeszti és kiadja Gonda Béla min. főmérnök, műegyetemi m. tanár. Előfizetéseket még ez év elejétől kezdve is folyvást elfogad a kiadóhivatal (Budapest, Csillag u. 8.) egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr-ával.

Háztartás.

A füstölt hus készítésének legjobb módja a következő: A füstölendő húst frissen leölt állattól azon melegen kell kivágni, 30 rész konyhasó s egy rész salétromból álló keverékben jól megforgatva annyi rozs porvát kell ráhinteni, a mennyi ráragad és így elkészítve, vagy ezenkívül még itatósz-papírba begöngyölve, a füstre lehet akasztani. A gabona-polyva a füstnek kommas alkatrészeit tüstára vissza és megóvja a húst a tulságos kiaszástól. Az így előállított füstölt hús sokkal szebb, sokkal jobb ízű, mint a közönséges módon füstölt és igen sokáig eláll. Mások megint azt ajánlják, hogy a sóhoz jókora mennyiségű borsot kell adni s a húst a sózóból hamar kivenni nem szabad. Legalább 14 napig, lehetőleg három hétig kell a husnak a sózóban lennie, mely idő alatt azt a lefolyó sós lével több ízben meg kell öntözgetni. Milyhelyt a füstölő-kamarába vagy a keménybe vitetik, bő füstöt kell alá csinálni; jobb ugyanis az, ha a füstölés kevesebb, mintha

hosszabb ideig tart. A füstől leszdedett
hust darabonként papírba göngyölve egy
ládába kell tenni, úgy, hogy a láda fene-
kére előbb egy réteg bükkfa-hamut, a hus-
réteg fölé pedig utólagosan egy másik ré-
teget rakjunk. Az így elrakott füstölt hust
használat előtt erős kefével jól le kell tiszt-
ogatni. Borjuszegyet és cizibot 14 napi
pácolás után kell a füstre rakni. A füst
azonban csak csekély legyen. A lúdhust
3-4 heti pácolás után kell rozspolyvába
takarva csekély füstön füstölni. A polyva
ledörzslése után a füstölt hust száraz, hü-
vös helyen lehet igen jól eltartani.

Az ajtó és ablakrések légmentes
betöméséhez, mi tél idején a fűtő-
anyagra való tekintetből igen fontos kö-
rülmény, a következő egyszerű és kevésbe
kerülő módot ajánljuk: Vásároljunk ne-
hány méternyi a régi olajlámpákhoz hasz-
nált lámpabélből és az ajtó-, vagy ablak-
rést gummi-arabicum oldatával bekenve, a
belet nyomjuk bele és zárjuk be az ablakot.
A gummi másnapra megszárad és az ablak-
ot tetszés szerint nyithatjuk ki, vagy zár-
hatjuk be, mert a bél kiesni nem fog. Ha
valamely ablakot egész éven át légmente-
sen zárva akarunk tartani, egy évben két-
szer, leghevesebben októberben és ápril-
ban lehet a bélbeillesztést végezni.

Egy fedett homoktartóknak minden ba-
romfi-udvarban kellene lenni. Állítsunk fel
négy cölöpöt, rakjunk rájuk szalma-, vagy
zsup-fedelet, mely néhány négyszög lányi
területet befedjen, s a fedett helyre hord-
junk pár szekér száraz homokot, melyhez
lehetőleg sok fa-szenet tartalmazó fahamut
adjunk. A tyukok ezen helyet igen gyakran
fel fogják keresni, hogy az élősdieket ki-
fördjék magukból. A homok és hamu szá-
raz legyen, mert nedvesen egyik sem jó.
Ily fedett tyukfürdő-helyekre épen télen
van nagy szüksége a baromfinak, s az erre
fordított költség bőven kikerül a különben
eldőglő tyukok, s a tavaszi bővebb és ko-
raibb tojások árából.

Jó huslevest a francziák szerint rajtuk
kívül senki sem tud készíteni. A jó hus-
leves készítése csakis a készítés módjától
függ; kevésbé folyik be arra a hus minő-
sége, — állott sovány hus a legjobb le-
veseket adja — de még mennyisége sem.
Ha okszerűen és e mellett takarékosan
akarunk eljárni, daraboljuk fel a húst ap-
róra s törjük szét, valamint a csontokat
is, tegyük többször hideg vízbe és hagyjuk
lassan felfőni. Nem heves, de lassu fővés
adja a legjobb levest. Kevés idő múlva
szedjük le a felületen képződő habot, s te-
gyük be a szükséges sót. A zöldseget nem
előbb, mint az előkészítés előtt egy órával
adjuk a levesbe, mert különben könnyen
kellemetlen erős íz kap. A levesnek barna-
czukorral barnára festése nincs a leves
ízének előnyére, s ha barnást színt akar-
unk, tanácsosabb Liebig-féle huskivona-
tot használni. A legjobb ízű leves vegyes
húsból készül, pl. marha-, juh- és tyukhu-
sól. Ha e hus kifő, tápláló alkatrészei mind
a levesbe mennek át, úgy hogy számba-
vehető tápanyagot már alig tartalmaz. Ezu-
tán szedjük le a zsírt, a levest szűrjük le
s főzzük fel még egyszer. Fődolog, hogy
a leves melegen kerüljön az asztalra, de

még sem oly melegen, hogy a száját meg-
égesse és a fogakat rontsa.

A borsórol a népmondákban igen sok-
szor tétetik említés, és úgy annak virága,
mint gyümölcse a legkedveltebb növények
közé tartozik. A zöldborsó-héj a törpéknek
volt kedvencz eledele. Ha az ember a bor-
sót nem hallgatva veti el, egy régi paraszt
mondás szerint, kieszik a madarak. Azta-
tott borsóval gyógyítják a hideglelést, s
csak annyi szemet kell leolvasni, a hány
éves a beteg. Ha egy fiatal ember, vagy
leány egy 9 magvat tartalmazó hüvelyt ta-
lál, dobja azt az ajtó mögé, s a legköze-
lebb belépő kimondja jövődöbelijük nevét.
A málnagaly tűzön főtt borsó zuzásokat
és sebeket gyógyít. A ki ebben nem hisz,
az orvostól kér tanácsot.

A választott csikmegyei bizottsági tagok- nak az 1883-ik évre kiegészített név- jegyzéke.

(Vége.)

Madaras: Biró Imre földész, Antal
János földész.

Dánfalva: Szöcs Ferencz földész, ifj.
Kovács György pénztári ellenőr.

Karczfalva: Lukács István birtokos,
Mihály János birtokos, Szekeres Péter
k. bíró.

Szent-Tamás: Ágoston József kör-
jegyző, Bara János birtokos.

Szt-Domokos: Murányi Kálmán lel-
kész, Karda Péter birtokos, László Ferencz
postamester, Márton János birtokos.

Tekerőpatak: Forika Ágoston k. bíró,
Ávéd István lelkész, Benedek István iroda-
igazgató.

Gyó-Ujfalu: Elekes Józsa Péter föld-
ész, Deák Ignác tanító, Szabó Imre kán-
tor, Dobribán István kereskedő, Kein Adolf
körjegyző.

Csomafalva: Baló János m. levéltár-
nok, Pál József birtokos, Köllő Ignác bir-
tokos, Portik Lajos birtokos.

Gyó-Alfalu: Boga Bálint igazgató-
tanító, Gál Ignác hav. igazgató, Lőrincz
Vilmos községi jegyző, Eltes Elek tan-
felügyelő, Gál Elek törv. bíró, Horvát Ká-
roly lelkész.

Gyó-Szt-Miklós: Csörgő Venczel te-
lekkönyvv., Lázár Menyhért ügyvéd, Már-
ton Ferencz birtokos, Ferenczy István bíró,
Balázs Mihály birtokos, Gencsi Alajos köz-
jegyző.

Szárhegy: Császár József községi jegy-
ző, Nagy Imre birtokos, Bartalis Ignác
birtokos.

Ditró: Fülöp István községi jegyző,
Lukács Antal birtokos, Mezei Ignác bir-
tokos, Puskás Ferencz birtokos.

Ditró: Mezei András birtokos, Pus-
kás Antal birtokos.

Tölgyes: Urzieziánu János szolga-
bíró, Miklós Lukács kereskedő.

Remete: Nagy Tamás szolgabíró-se-
géd, Puskás Sámuel birtokos, Demeter Imre
kantor, Puskás József birtokos, Veres An-
tal jegyző.

Kelt Csikmegye törvényhatósági bi-
zottságának Csik-Szeredán, 1882. évi decz.
20-án tartott üléséből.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru.
és értéktőzsdén.

Február 20-án.

Magyar aranyjárdék	119.35
Magyar vasúti kölcsön	135.—
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	90.25
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	110.—
M. keleti vasúti államköt. . évi 1876	94.75
Magyar földterhermentesítési kötvény	98.50
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	69.75
Temes-bánati földterherm. kötvény	97.75
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	96.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	97.50
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	99.—
Magyar nyereséj-sorsjegy kölcsön	115.15
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	110.25
Osztrák járadék papírban	78.25
Osztrák járadék aranyban	78.50
1860. államsorsjegyek	96.75
Osztrák-magyar bankrészvény	130.—
Magyar hitelbank-részvény	828.—
Osztrák hitelintézet-részvény	298.60
Cs. és kir. arany	5.63
20 frankos arany	9.49
Német birodalmi márká	58.55
London (2 havi váltókért)	119.70
Magyar papíráradék	86.55

Felölös szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Káhdébó Ferencz,
Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Butorgyári raktár

Székely-Udvarhelyt. (Botos u. 13. sz.)

Ajánlják

MESTITZ és STEINER

a t. cz. vidéki közönségnek dusan, iz-
lésteljesen berendezett s minden igé-
nyeknek megfelelő

butorgyári raktárukat.

9—12

Hirdetmény.

A néhai ifj. Kovács Jánosné ha-
gyatékat képező összes ingóságok, ifj.
Kovács János kertmege-utczai lakásán,
folyó hó 25-én, délután 2 órakor, közár-
verezés útján el fognak adatni.

Felhivatlak mindazok, kik vásá-
rolni akarnak, a kitűzött időben megje-
lenni sziveskedjenek.

3—3

2—2

Meghívó.

A Csik-Szeredában alakulandó
„Részvény-Takarékpénztár“ ala-
pítói által kibocsátott 1000 darab
részvény már alá lévően irva, van
szerencsénk az alakulandó társaság t.
részvényeseit a kereskedelmi tör-
vény 154-ik §-a értelmében folyó 1883.
évi márczius hó 4-én délelőtt
9 órakor Csik-Szeredában a városi
iskola egyik termében tartandó

alakuló közgyűlésre

tisztelettel meghívni.

Csik-Szeredában, 1883. február hó
15-én.

Az alapítók által megválasz-
tott tiszti kar:

Nagy Imre, Lázár Domokos,
titkár. elnök.
Csedő István, Pototzky Kristóf,
ügyész. igazg. pénztárnok.

Nyilatkozat.

A legnagyobb hála és elismerés mellett mondom közönetet Jancsó Geiza
gyógyszerész urnak a nála kapható tyukszem- és sümöle-irtó szerért (ára egy
üvegnek 80 kr), mint a melyet a legjobb sikerrel használtam.

R ó t h M ó r.

Miután a nálam kapható **tyukszem- és sümöle-irtó** Haschisch
Collodiumnak további hirdetése nagy elterjedtségénél fogva felesleges s miután
a kiadó urral már egész évre szerződtem a hirdetés iránt, jeen helyet a köszönő és
elismerő nyilatkozatoknak tartom fenn.

J a n c s ó G e i z a,
gyógyszerész.

Sz. 1080. — 1882.

tlkvi.

Árverési hirdetmény.

A gyergyó-szt-miklósi kir. járás-
bíróság, mint telekkönyvi hatóság, köz-
hírré teszi, hogy Csikmegye takaré-
kpénztára végrehajtónak tekerőpataki
Forika Mátyás (Ferenczé) végrehajtást
szenvető elleni 100 frt tőkekövetelés
és járuléka iránti végrehajtási ügyében
a csikszeredai kir. törvényszék terüle-
tén levő, a tekerőpataki 86. tjkvben
A + 1—6 és 10—14 rdsz. alatt foglalt,
adós és Forika Ferenczné nevén közö-
sen felvett ingatlanokra az árverést
306 frt 70 krban, ezennel megállapított
kikiáltási árban, elrendelte és hogy a
fennebb megjelölt ingatlanok az 1883.
évi április hó 9-ik napján délelőtt 9 óra-
kor Tekerőpatak község házánál meg-
tartandó nyilvános árverésen megállap-
ított kikiáltási áron alól is el fognak
adatni.

Árverezni szándékozők tartoznak
az ingatlanok lecsárának 10 %-át kész-
pénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42.
§-ában jelzet árfolyammal számított
és az 1881. évi november hó 1-én
3333. sz. alát kelt igazságügyminisz-
teri rendele/8. §-ában kijelölt óvadék-
képes értékapírban a kiküldött kezéhez
letenni, avgy az 1881. LX. t. cz. 170.
§-a értelmében a bánatpénznek a bíró-
ságnál elégees elhelyezéséről kiállított
szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kirjársbíróság, mint telekkönyvi
hatóság Gyergyó-Szent-Miklóson, 1883.
január hó 30-án 1—1

231^a—231.

vh. sz.

Hirdetmény.

kir. járásbírósnak 2589. és
2590. h. sz. alatti végzése folytán Ku-
pán József, Boriszkai István, Kósa Fe-
rencnek 600 frt, 575 frt, 425 frt kö-
vetés s járulékaiknak kielégítése végett
az árverés Kósa Mózesnél 1882. novem-
ber 18-án és október 13-án lefoglalt
180 frt és 602 frt értékű ingóságokra
elrendeltetvén, az árverésre határna-
pu kitűzetnek folyó év márczius hava
19. 20. és 21-ik napjai.

Az árverés tartatik a helyszínén,
aleres kereskedésében.

K.-Vásárhely, 1883. február 18.

Kakucs,
bir. végrehajtó.

1—3

Hirdetmény.

Kézdí-Vásárhelyt a kiskoru Ko-
ács Vilma tulajdonát képező

„Szarvas“ vendéglő

gy vagy több éve bérbe adandó.
Értekezhetni Tóth Sámuel gyám-
nál Kézdí-Vásárhelyt. 3—3

Piaczi árak

		Kézdí-Vásárhely		Csik-Szereda		Sz. Udvarhely		Gy.-Sz.-Miklós	
		február 15.		február 14.		január 25.		február 3.	
		frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Hétfő	Buza) tiszta	6	60	7	50	9	10	6	—
	) elegy	5	30	4	—	—	—	6	—
	Rozs) tiszta	4	60	4	50	5	60	5	—
	) elegy	—	—	—	—	4	—	4	50
	Arpa) tiszta	4	40	3	—	4	50	4	—
	) elegy	2	30	—	—	—	—	3	75
	Zab	2	20	2	—	3	50	2	25
	Törökbuza	4	20	4	70	6	40	4	50
	) köles	8	—	10	—	—	—	8	50
	Kása) árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Kedd	Borsó	6	—	5	—	—	—	5	50
	Lencse	8	—	—	—	—	—	—	—
	Fuszulyka	5	—	5	50	5	—	5	50
	Lenmeg	—	—	—	—	—	—	10	—
	Kendermag	—	—	—	—	—	—	—	—
	Bükköny	—	—	—	—	5	—	—	—
	Pityóka	1	30	1	50	3	50	2	—
	Marhahus	—	36	—	32	—	40	—	32
	Disznóhus	—	40	—	44	—	48	—	48
	Juh-hus	—	20	—	—	—	—	—	24
Szerda	Szalona	—	80	—	80	—	72	—	70
	Fagygyu	—	32	—	—	—	36	—	40
	Malacz	1	—	1	20	—	—	1	—
	Lud	1	—	—	60	—	—	—	90
	Réce	—	40	—	—	—	80	—	70
	) fejtér	3	—	—	—	—	—	2	50
	Bárány) fekete	4	—	—	—	3	—	3	—
	Egy pár csirke	—	60	—	—	—	—	—	50
	10 tojás	—	15	—	15	—	13	—	20

Nyom. Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.